

Exposició: **FERNADO CANOVAS**
IVAM Institut Valencià d'Art Modern
19 de juliol – 9 de setembre 2007

Organitza: IVAM Institut Valencià d'Art Modern

Comissaris: Lyle Rexer i Consuelo Císcar

L'exposició retrospectiva de Fernando Canovas constituïx una extensa selecció dels treballs que ha desenrotllat al llarg de la seua trajectòria artística. Disposades en forma cronològica, les 39 pintures que s'exhibixen a l'IVAM tracen un mapa de les seues investigacions, revelen tot allò que Canovas té en comú amb alguns artistes fonamentals de les últimes tres dècades i com, en un tomb radical, es desvia per a fer el seu propi camí. Les obres es mostren agrupades en períodes específics: *Periodo gris* (Període gris), *Arqueologías Urbanas* (Arqueologies Urbanes), *Scaffolds and Organic Landscapes* (Bastides i paisatges orgànics), *Ledge Series* (Sèries de lleixes), *Connected Paintings* (Pintures connectades).

El catàleg editat amb motiu de l'exposició reproduïx les obres exposades i conté textos de Lyle Rexer, Fabián Lebenglik i Consuelo Císcar.

Fernando Canovas (Buenos Aires 1960) es va formar artísticament a l'École des Beaux-Arts de París, on es va traslladar a principis dels huitanta. En esta ciutat i davall de la influència de dos importants artistes del segle XX, Pierre Alechinsky i Roberto Matta Echaurren, Canovas va madurar un estil ric i diferenciador en què combina, amb idèntica destresa, l'abstracció i la representació simbòlica.

Durant quasi tres dècades, l'exploració de les distintes dimensions de la pintura –espacial, perceptiva i al·legòrica– ha sigut una constant en la seua obra. La seua carrera està marcada per bruscos canvis d'estil. No obstant, estos canvis, duts a terme amb una valentia que pocs pintors de la seua generació poden igualar, expressen les seues perennes preocupacions: l'exploració de l'espai i el paisatge, les implicacions de la quadrícula, les arrels primordials de l'arquitectura i de totes les formes creades i el desenrotllament de símbols que són, al mateix temps, personals i universals.

Canovas no abandona mai del tot cap dels temes visuals que aborda. Sovint torna als motius que va explorar anys abans o simultanieja distintes estratègies. Quan visitem els seus estudis, tant el de Buenos Aires com el de Nova York, un té la impressió que hi treballen diversos

artistes. No obstant això, esta retrospectiva pretén descobrir la unitat subjacent en la seua obra, els temes que donen cohesió al seu incessant creixement artístic.

Periodo gris

Les obres pintades en els huitanta i noranta forcegen amb una gran quantitat de qüestions, sovint a escala monumental. Una paleta deliberadament restringida permet Canovas aplicar a la superfície unes textures poderoses i delicades al mateix temps. També li dóna motius per a explorar la relació entre el dibuix i la pintura, la superfície i el fons. En estos treballs, l'artista introdueix temes clau: l'impacte psíquic de l'arquitectura, la presència dels símbols i el poder de la narrativa al·legòrica.

Arqueologías Urbanas

Com si ens endinsàrem en la mítica farga de Vulcà, estes pintures ens acosten a l'origen primordial de les formes. Les seues estructures arquitectòniques i industrials, sorgides descarnadament de llocs anònims (potser l'inconscient, potser algun pla antany sagrat i ara sepultat en l'oblit), evoquen un vocabulari de masses i formes a partir del qual es poden modelar totes les construccions del món.

Scaffolds and Organic Landscapes

Entre els pintors contemporanis, Canovas és el més partidari d'enfrontar-se amb allò conegut i allò desconegut. En estes obres crea una espècie de ciència-ficció: proposa minucioses visions de paisatges que mai no hem vist i estructures geomètriques que no semblen tindre més propòsit que la seua pròpia proliferació. Com en somnis, allò geomètric pot, de sobte, convertir-se en orgànic; allò dur, en bla; el que pot semblar “només una pintura” ens pot sumir en un món del qual no podem escapar.

Ledge Series

Igual que en algun dels seus primers treballs, en esta sèrie busca desbaratar la distinció entre pintura i escultura i traspasar la barrera entre l'espai de l'espectador i el de l'obra. Hi ha moltes maneres d'interpretar estes suggeridores realitzacions, però la representació que hi ha de recipients –un motiu freqüent en Canovas– reivindica el paper votiu i comunal de l'art, com si este fóra el lloc on depositar els nostres desitjos, somnis, oracions i anhels, una font de què nodrir-nos.

Connected Paintings

Estes obres representen una fase distinta, tal vegada única. Ací l'experiència acumulada de la superfície abstracta i la quadrícula s'esfondra en cortines pràcticament impenetrables. La seua complicació i el seu i color inviten a prestar una major atenció, encara que siguen precisament estos elements els que ens compliquen la visió. Units per línies geomètriques, umbilicals, creen una xàrcia. Tot en estes pintures és paradoxal: són planes, però suggerixen una complexa profunditat; són relativament xicotetes, però colonitzen el vast espai circumdant, inclús el corresponent a l'espectador.